

vonnis

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel - meervoudige kamer voor het kwekersrecht
Zittingsplaats Den Haag

zaaknummer / rolnummer: C/09/373864 / HA ZA 10-3064

Vonnis van 13 november 2013

in de zaak van

[X],
wonende te [A],
eiser,
advocaat mr. P.S. Jonker te Rotterdam,

tegen

1. [Y],
wonende te [B],
2. [Z],
wonende te [B],
3. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ROOIJAKKERS BREEZAND B.V.,
gevestigd te Breezand,
4. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ROOIJAKKERS LELIE B.V.,
gevestigd te Breezand,
5. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ROOIJAKKERS MAKELAARDIJ B.V.,
gevestigd te Breezand,
6. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
H.J.A. ROOIJAKKERS B.V.,
gevestigd te Breezand,
7. de vennootschap onder firma
V.O.F. TAWERO HOLLAND,
gevestigd te Breezand,
8. de vennootschap onder firma
FIRMA SUN VALLEY HOLLAND,
gevestigd te Breezand,
gedaagden,
advocaat mr. V.C. Audiffred te Haarlem.

Partijen zullen hierna [X] en Rooijakkers c.s. genoemd worden. De zaak is voor [X] behandeld door de advocaat voornoemd en voor Rooijakkers c.s. door mr. F.H.P. Venbroek, ten tijde van de behandeling advocaat te Haarlem.

1. De procedure

1.1. Op 27 februari 2008 heeft deze rechtbank vonnis gewezen in een procedure met het zaak-/rolnummer 292489 / HA ZA 07-2409 tussen [X] als eisende partij en (onder andere) Rooijakkers c.s. als gedaagde partijen (hierna: 'het vonnis van 27 februari 2008'). In dat vonnis is voor recht verklaard dat vermeerdering en of verhandeling door Rooijakkers c.s. van Double Price en/of Double Pleasure lelies inbreuk oplevert op het uitsluitend recht van de houder van het communautaire kwekersrecht ter zake (de lelie) Miss Lucy en een onrechtmatige daad vormt jegens [X]. Voorts zijn Rooijakkers c.s. (onder andere) veroordeeld tot vergoeding van de door [X] sinds 15 augustus 2002 geleden schade ten gevolge van de inbreuk, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet. De onderhavige procedure vormt die schadestaatprocedure.

1.2. Rooijakkers c.s. zijn in hoger beroep gekomen van het vonnis van 27 februari 2008. Bij arrest van 19 april 2011 (zaaknummer 200.008.982/02) heeft het gerechtshof 's-Gravenhage het vonnis van 27 februari 2008 vernietigd voor zover Rooijakkers c.s. daarbij zijn veroordeeld tot betaling van de volledige kosten van het in dat vonnis bevolen accountantsonderzoek en is het vonnis waarvan beroep voor het overige bekrachtigd. Opnieuw rechtdoende heeft het gerechtshof vervolgens bepaald dat de kosten van het door de rechtbank bevolen accountantsonderzoek in de schadestaatprocedure over partijen verdeeld dienen te worden in evenredigheid met de mate waarin de vordering tot schadevergoeding van [X] wordt toe-, respectievelijk afgewezen.

1.3. Het verloop van deze schadestaatprocedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 17 augustus 2010 met producties 1 en 2, tevens houdende een provisionele vordering tot betaling van een voorschot op schadevergoeding;
- de conclusie van antwoord in het incident houdende een provisionele vordering van 29 september 2010, met producties 1 tot en met 17;
- het vonnis in het incident van 24 november 2010, waarbij de provisionele vordering is afgewezen;
- de conclusie van antwoord van 2 februari 2011 met producties 1 tot en met 19;
- het tussenvonnis van 16 februari 2011, waarbij een comparitie van partijen is gelast;
- het proces-verbaal van de comparitie van partijen van 21 september 2011 en de voorafgaand aan die zitting door [X] overgelegde producties 3 tot en met 32 en door Rooijakkers c.s. overgelegde producties 20 tot en met 27.

1.4. Ten slotte is een datum voor vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. De rechtbank verwijst naar de in r.o. 2.1. tot en met 2.14. van het vonnis van 27 februari 2008 vastgestelde feiten. In aanvulling op deze reeds vastgestelde feiten neemt de rechtbank daarnaast de onderstaande feiten bij de beoordeling in aanmerking.

2.2. Op 29 november 2005 schreef J. Burger van IGH (hierna: 'Burger') in een e-mail aan [X]:

"Ik heb (had) 3 serieuze kwekers om de Miss Lucy® te kopen maar alle 3 hebben ze toch nog steeds twijfel om tot aanschaf over te gaan.

In jouw aanbod bied je de Miss Lucy® aan inclusief de reeds gedane verkopen en dat is ook nog maar weinig omdat de dubbel price en/of dubbel pleasure voor een lagere prijs zijn verkocht. Ook wilden de aspirant kopers 100% zeker weten dat die beide soorten vóór de oogst vernietigd zullen zijn.”

2.3. Op 30 november 2005 schreef Burger aan [X] in een e-mail:

“Naar aanleiding van mijn mail van gister heb ik nog wat nagedacht. Ik had gehoopt dat je een compromis met Rooyakkers had kunnen sluiten, nu dat niet is gebeurd denk ik dat je aan het prijsniveau van Miss Lucy® wat moet doen omdat er anders toch te veel onverkocht zal blijven. Rooyakkers heeft met zijn lage prijzen al onze kopers van vorig jaar overgenomen. Zoals Verschoor die in Rusland het alleenrecht had en in het voorjaar het nog over 50000 stuks had. In Rusland verkoopt Steenvoorden nu volop Miss Lucy. Ook heb je de order van Van Bourgondien met 66% moeten verlagen door concurrentie in de USA terwijl hij nota bene het alleenrecht had in de USA. In mijn optiek zal je de prijs misschien wel met zo’n 50% moeten verlagen.”

2.4. Naar aanleiding van de toezegging door Rooijakkers c.s. aan [X] op 29 november 2005 om geen Double Price meer uit te leveren, heeft [Y] namens Rooijakkers Breezand brieven gestuurd aan klanten, die gedateerd zijn op 2 december 2005. Daarin is vermeld:

“Tot onze spijt moeten wij U hierbij mededelen dat wij “Double Price” niet kunnen uitleveren.

[X] heeft ons stukken doen toekomen waarin kenbaar wordt aangetoond dat “Double Price” en “Miss Lucy” identiek zijn. “Miss Lucy” is kwekersrechtelijk beschermd. Hoewel wij van mening zijn dat beide mutanten niet identiek zijn, hebben we, onder druk van een grote schadeclaim, moeten besluiten niet uit te leveren.

Wij zijn van mening dat Kwekersrecht gerespecteerd dient te worden. In deze zaak hadden we graag voor het planten in overleg met de kwekersrechthouder gedaan. Op die wijze hadden we onze schade kunnen beperken, zijn standpunt geweten, en een monster kunnen trekken welke we ook zelf hadden kunnen volgen.

Voor meer informatie kunt U contact met ons opnemen.”

3. Het geschil

3.1. [X] vordert - samengevat - dat de rechtbank, bij een uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis, Rooijakkers c.s. hoofdelijk veroordeelt tot betaling van:

- een door de rechtbank in goede justitie vast te stellen passende vergoeding over de periode 15 augustus 2002 tot 16 juli 2003;
- een schadevergoeding van € 13.958.629,-, althans een in goede justitie te bepalen vergoeding;
- een vergoeding ter hoogte van het verschil tussen de waarde van 30% van de aandelen AquaPro B.V. ten tijde van het uitspreken van dit vonnis en de waarde van die aandelen ten tijde van de gedwongen verkoop/overdracht daarvan door [X];

-
- een vergoeding ter hoogte van het verschil tussen de waarde ten tijde van het uitspreken van dit vonnis van onroerende zaken die [X] heeft moeten verkopen en de verkoopprijs van daarvan;
 - de wettelijke rente over de hiervoor opgesomde vergoedingen vanaf de datum van dagvaarding in de schadestaatprocedure;
 - de proceskosten, waaronder begrepen buitengerechtelijke kosten, te begroten op de voet van artikel 1019h van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv).

3.2. [X] legt aan zijn vorderingen zakelijk weergegeven het volgende ten grondslag.

3.2.1. Rooijakkers c.s. zijn in de eerste plaats een passende vergoeding verschuldigd op grond van artikel 95 van Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht (GKVo) voor handelingen die onder de beschermingsomvang van het kwekersrecht voor Miss Lucy vallen, maar zijn verricht in de periode tussen 15 augustus 2002 (het tijdstip waarop door Rooijakkers c.s. bezwaar is gemaakt tegen de verlening van het kwekersrecht) en 16 juli 2003 (het tijdstip waarop [X] houder van het kwekersrecht is geworden).

3.2.2. In de tweede plaats dienen Rooijakkers c.s. ingevolge het vonnis van 27 februari 2008 de schade te vergoeden die [X] heeft geleden ten gevolge van de inbreuk op het kwekersrecht. Deze schade bestaat ten eerste uit gedeerde inkomsten, doordat [X] ten gevolge van de inbreuk bij de introductie van het ras in 2003 niet het businessmodel kon hanteren dat hij anders had kunnen hanteren. Dat businessmodel (hierna ook: 'het businessmodel') bestond uit de verkoop van een gelimiteerd aantal 'porties' aan telers voor de levering van uitgangsmateriaal tegen een hoge vaste prijs. Daarnaast zouden die telers voor de met dat uitgangsmateriaal geteelde bollen jaarlijks een licentievergoeding verschuldigd zijn, afhankelijk van het geteelde oppervlak. Miss Lucy was een 'doorbraakras', aldus [X], bij de exploitatie waarvan hij met succes dit businessmodel had kunnen hanteren. Doordat Rooijakkers c.s. inbreuk hebben gemaakt op zijn kwekersrechten waren telers echter niet langer geïnteresseerd in de portieverkoop van Miss Lucy. Van Eck Expertises B.V. heeft in een rapport van 30 januari 2009 (hierna: 'het Van Eck rapport') de daardoor door [X] gedeerde inkomsten berekend op basis van inkomsten van [X] bij portieverkoop van eerdere 'doorbraakrassen'. Volgens het Van Eck rapport heeft [X] € 12.373.103,- schade geleden doordat hij geen porties heeft kunnen verkopen.

3.2.3. Daarnaast stelt [X] € 1.350.000,- imagoschade te hebben geleden en € 235.526,- buitengerechtelijke en gerechtelijke kosten te hebben gemaakt ten gevolge van de inbreuk door Rooijakkers c.s., die eveneens als schade voor vergoeding in aanmerking komen.

3.2.4. Tot slot stelt [X] dat hij door het derven van inkomsten uit portieverkoop voor Miss Lucy in financiële problemen kwam en gedwongen was tegen een lager bedrag dan de marktwaarde aandelen in de vennootschap AquaPro B.V. en grond te verkopen. [X] stelt door die gedwongen verkoop eveneens schade te hebben geleden.

3.3. Rooijakkers c.s. voeren gemotiveerd verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

Bevoegdheid

4.1. De rechtbank is bevoegd van de vorderingen kennis te nemen op grond van artikel 101 lid 2 onder a jo. lid 4 GKV o jo. artikel 78 lid 2 Zaaizaad- en Plantgoedwet 2005.

Schade door inkomstenderving Miss Lucy

4.2. Tussen partijen is in de eerste plaats in geschil of er een causaal verband bestaat tussen de inbreuk van Rooijackers c.s. en de schade die [X] zou hebben geleden doordat hij geen portieverkopen heeft weten te realiseren volgens het in 3.2.2. beschreven businessmodel. De rechtbank stelt daarbij voorop dat het aan [X] is om het gestelde causaal verband tussen de inbreuk van Rooijackers c.s. en de gestelde schade voldoende te motiveren en onderbouwen. De rechtbank is van oordeel dat [X] dat niet heeft gedaan. Daartoe is het volgende redengevend.

4.3. De relevante inbreuk heeft plaatsgevonden in de periode tussen 16 juli 2003, de datum dat [X] het kwekersrecht verwierf, en 22 december 2005, toen de voorraad van Rooijackers c.s. is vernietigd, nadat Rooijackers c.s. op 29 november 2005 hadden toegezegd niet langer Double Price of Double Pleasure uit te leveren.

4.4. Het Van Eck rapport is gebaseerd op de aanname dat de introductie in 2003 van Miss Lucy is mislukt door de inbreuk van Rooijackers c.s. Dat [X] in 2003 porties van Miss Lucy heeft aangeboden, blijkt echter nergens uit. Voorbeelden van aanbiedingsbrieven en licentiecontracten voor portieverkoop zijn niet overgelegd. Dat is opmerkelijk omdat [X] dergelijke documenten in 2001 wel heeft opgesteld, terwijl dat naar zijn zeggen enkel voor intern gebruik was om de markt te 'sonderen'.

4.5. Ter comparitie heeft [X] in dat verband verklaard dat hij in 2003 nog niet was begonnen met de portieverkoop maar wel met de verkoop van leverbare bollen. Reden daarvan zou zijn dat [X] eerst een goede markt voor Miss Lucy moest creëren door export, om het succes van Miss Lucy aan te kunnen tonen. Daarna zou hij pas porties kunnen gaan verkopen. Dit zou verklaren waarom [X] geen stukken heeft kunnen overleggen waaruit blijkt dat hij in 2003 en 2004 daadwerkelijk heeft geprobeerd het businessmodel toe te passen. Het Van Eck rapport gaat er echter van uit dat [X] al in 2003 80 porties zou hebben verkocht als de inbreuk niet had plaatsgevonden (blijkens tabblad 2, velden B12 en C9 van het Van Eck rapport). De berekening in het Van Eck rapport is dan ook niet te rijmen met de eigen stellingen van [X] en ontbeert reeds daarom feitelijke grondslag.

4.6. Ook anderszins blijkt onvoldoende dat tevergeefs is getracht porties te verkopen. [X] heeft ter zitting verwezen naar de bijlagen (in totaal 934 stuks) bij zijn productie 30 waaruit zou moeten blijken dat verschillende kopers vanwege de inbreuk op het ras hun contract met [X] zouden hebben geannuleerd. Voor zover [X] hiermee doelt op contracten voor de verkoop van porties kan hij daarin niet worden gevolgd. Een concrete verwijzing heeft [X] niet gegeven en van de rechtbank en de wederpartij kan niet worden verwacht dat zij zelfstandig in het omvangrijke aantal bijlagen op zoek gaan bewijs voor de stellingen van [X].

4.7. De enige documenten die een aanwijzing vormen dat [X] bij toepassing van het businessmodel werd gehinderd door de inbreuk van Rooijakkers c.s., zijn de twee e-mails van Burgers, die in 2.2 en 2.3 zijn geciteerd. Die e-mails zijn van 29 en 30 november 2005 en daaruit komt naar voren dat er een paar telers geïnteresseerd waren, maar vanwege de inbreuk van Rooijakkers nog aarzelden. Of het telers waren die geïnteresseerd waren in portieverkoop volgens het gestelde businessmodel of een andere exploitatievorm, komt echter niet duidelijk naar voren uit die e-mails. Op grond van deze twee e-mails kan dan ook niet worden vastgesteld dat [X] aadwerkelijk en serieus heeft getracht het businessmodel voor Miss Lucy toe te passen.

4.8. Bovendien heeft [X] rondom dezelfde datum de toezegging van Rooijakkers c.s. gekregen dat zij geen Double Price of Double Pleasure meer zouden uitleveren. De rechtbank ziet dan ook niet in waarom [X] niet alsnog met succes porties kon gaan verkopen aan de klanten van Burgers, als alleen de inbreuk van Rooijakkers c.s. hen van de aankoop weerhield. Dit geldt temeer nu [X] stelt dat Miss Lucy een zeer bijzonder doorbraakras vormde. Als dat inderdaad het geval was, zou te verwachten zijn dat telers na de beëindiging van de inbreuk alsnog geïnteresseerd zouden zijn om dit bijzondere ras te gaan telen. Waarom dat niet meer mogelijk was, heeft [X] verder niet uitgelegd. Het betoog van [X] dat de inbreuk door Rooijakkers c.s. de markt voorgoed had bedorven overtuigt daarom niet.

4.9. Dat betoog brengt bovendien de vraag mee, of de markt dan al niet voorgoed bedorven was vóór 14 april 2003, de datum waarop het kwekersrecht voor Miss Lucy werd verleend. Immers, ook vóór die datum verhandelden Rooijakkers c.s. al Double Price en/of Double Pleasure bollen. [X] stelt in de schadestaatdagvaarding dat de introductie van Miss Lucy in april 2003 een commerciële doorbraak had gevormd, als Rooijakkers c.s. de markt niet hadden verstoord. In die stelling ligt besloten dat de schade van [X] niet zozeer het gevolg zou zijn van de *inbreuk* door Rooijakkers c.s., maar al was veroorzaakt door hun activiteiten in de periode daarvoor. Die activiteiten vormen geen onrechtmatige daad, zodat Rooijakkers c.s. niet aansprakelijk zijn voor de vergoeding van de gestelde schade als die het gevolg zou zijn van die activiteiten.

4.10. Gelet op het voorgaande heeft [X] niet aannemelijk gemaakt dat hij het gestelde businessmodel zou hebben toegepast bij Miss Lucy als de inbreuk niet was gepleegd en dat er een causaal verband bestaat tussen de inbreuk door Rooijakkers c.s. en het niet toepassen van het businessmodel. Dit betekent dat de door [X] voorgestane methode van schadeberekening, die gebaseerd is op de aanname dat er sprake zou zijn geweest van portieverkoop als Rooijakkers c.s. geen inbreuk hadden gemaakt, niet gevolgd kan worden. Bij deze stand van zaken kan in het midden blijven of Miss Lucy aan te merken valt als een 'doorbraakras', welke prijs [X] per portie had kunnen bedingen en hoeveel porties hij had kunnen verkopen. Het gestelde potentiële succes van het ras is overigens slecht te rijmen met het gegeven dat, blijkens de eigen cijfers van [X], na het wegvallen van de verkoop van Rooijakkers c.s. van inbreukmakende bollen, het aantal door [X] verkochte bollen niet blijvend aanzienlijk is toegenomen.

4.11. Rooijakkers c.s. hebben zelf een alternatieve berekening gemaakt van de inkomstenderving van [X] ten gevolge van de vastgestelde inbreuk, waarbij zij uitgaan van de aantallen bollen die door Rooijakkers c.s. zijn verkocht en berekend hebben welke extra inkomsten [X] zou hebben gehad als [X] de door Rooijakkers c.s. verhandelde bollen had kunnen verkopen. Deze berekening is uiteengezet in het voor Rooijakkers c.s. door

accountantskantoor PWC opgemaakte rapport (hierna: 'het PWC rapport') in reactie op het Van Eck rapport. PWC heeft berekend dat de inkomstenderving van [X] ten gevolge van de inbreuk nihil is. [X] heeft in reactie op het PWC rapport zelf weer een rapport van een schade-expert, Lengkeek Expertises, overgelegd. Lengkeek bestrijdt de juistheid van de berekening van PWC alleen met het betoog dat PWC het businessmodel ten onrechte niet tot uitgangspunt neemt. Zoals hiervoor is overwogen volgt de rechtbank dat betoog niet. De alternatieve schadeberekening van PWC is door [X], ook ter comparitie, verder onbestreden gelaten. De rechtbank volgt daarom de berekening in het PWC rapport en stelt vast dat [X] ten gevolge van de inbreuk door Rooijakkers c.s. geen inkomsten heeft gederfd die als schade voor vergoeding door Rooijakkers c.s. in aanmerking komt.

Imagoschade

4.12. [X] stelt daarnaast dat hij imagoschade heeft geleden ter hoogte van zijn gemiddelde jaarinkomsten in de periode 1997 - 2003 ter hoogte van € 1.350.000,-. Door de kwekersrechtinbreuk van Rooijakkers c.s. en de juridische stappen die [X] daardoor moest nemen, zou er negatieve publiciteit zijn ontstaan en zou [X] binnen de bloembollenbranche grote imagoschade zijn toegebracht, waardoor hij niet langer in staat was andere variëteiten met succes te introduceren. [X] heeft dit betoog echter in het geheel niet concreet gemaakt. Welke negatieve publiciteit er concreet heeft plaatsgevonden en waarom die toerekenbaar zou zijn aan Rooijakkers c.s., is niet gemotiveerd. Voor zover [X] hiermee doelt op de in 2.4 beschreven brieven die Rooijakkers c.s. in december 2005 hebben verstuurd aan haar afnemers, geldt het volgende. Uit die brieven blijkt dat Rooijakkers c.s. de verhandeling van Double Price en Double Pleasure hebben gestaakt, maar de inbreuk niet erkennen omdat zij van mening zijn dat beide mutanten niet identiek zijn. [X] wordt in deze brieven niet zwart gemaakt. Waarom het standpunt van Rooijakkers c.s., zoals dat blijkt uit de brieven, desalniettemin tot imagoschade voor [X] heeft geleid, valt ook niet in te zien. Voor zover [X] bedoeld heeft te stellen dat de mislukking van de portieverkoop voor Miss Lucy tot imagoschade heeft geleid, kan de vordering niet tot toewijzing leiden op de gronden vermeld in de overwegingen 4.2 tot en met 4.10.

Gevolgschade

4.13. [X] stelt daarnaast dat hij gevolgschade heeft geleden doordat zijn financiële positie dermate was verslechterd door de gederfde inkomsten uit portieverkoop en licentievergoedingen, dat hij noodgedwongen aandelen en grond heeft moeten verkopen tegen een lagere waarde dan de marktwaarde. Gelet op het oordeel dat er geen causaal verband is tussen de inbreuk door Rooijakkers c.s. en de gestelde inkomstenderving uit portieverkoop en licentievergoedingen, is er echter ook geen causaal verband tussen de inbreuk en de gestelde gevolgschade daarvan. Deze schadepost is alleen al om die reden niet toewijsbaar.

Buitengerechtelijke kosten

4.14. [X] vordert voorts buitengerechtelijke kosten, die in het rapport van Van Eck zijn gespecificeerd. Rooijakkers c.s. heeft de aansprakelijkheid voor betaling van een aantal posten van die specificatie, ter hoogte van in totaal € 17.799,- onbestreden gelaten en alle overige posten gemotiveerd betwist. [X] is vervolgens ter zitting niet meer ingegaan op de betwisting van de gestelde posten en heeft die ook niet met nadere stukken onderbouwd,

zodat de rechtbank deze vordering, met uitzondering van het hiervoor genoemde onbetwist gelaten bedrag, als onvoldoende onderbouwd zal afwijzen.

Passende vergoeding ex artikel 95 GKVo

4.15. [X] heeft een passende vergoeding gevorderd voor de Double Price en Double Pleasure bollen die Rooijakkers c.s. in de periode tussen 15 augustus 2002 en 16 juli 2003 hebben geteeld. [X] heeft daarbij niet gesteld welk bedrag passend zou zijn en verzoekt de rechtbank aansluiting te zoeken bij een passende licentievergoeding voor de hoeveelheid geteelde bollen en de vast te stellen schadevergoeding voor de periode na 16 juli 2003. Rooijakkers c.s. hebben in het PWC rapport berekend dat de passende vergoeding, gerelateerd aan het aantal door hen geteelde arealen en een courante royaltyvergoeding, € 1.817,- zou bedragen. Nu dit bedrag en de berekening daarvan niet in het rapport van Lengkeek, noch ter comparitie door [X] is betwist, zal de rechtbank dat bedrag als een passende vergoeding vaststellen.

Slotsom

4.16. Rooijakkers c.s. dienen [X] derhalve € 17.799,- schadevergoeding en € 1.817,- passende vergoeding op grond van artikel 95 GKVo te betalen, derhalve in totaal € 19.616,-.

4.17. [X] heeft wettelijke rente op de voet van artikel 6:119 BW over de toe te wijzen hoofdsom gevorderd vanaf de dag van dagvaarding in de schadestaatprocedure, 17 augustus 2010. Bij gebreke van een betwisting op dit punt door Rooijakkers c.s. zal de rechtbank die vordering toewijzen.

4.18. [X] heeft in de schadestaatprocedure een hoofdelijke veroordeling van Rooijakkers c.s. tot betaling van de schadevergoeding, passende vergoeding en wettelijke rente gevorderd. In de aansprakelijkheidsprocedure had [X] aanvankelijk ook een hoofdelijke veroordeling gevorderd, maar die vordering is ter comparitie ingetrokken. In het vonnis van 27 februari 2008 is Rooijakkers c.s. om die reden niet hoofdelijk veroordeeld tot betaling van deze bedragen. Nu over de aansprakelijkheid reeds is beslist en in deze schadestaatprocedure enkel nog de schade begroot dient te worden, kan hoofdelijke veroordeling in deze procedure niet opnieuw aan de orde komen.

Proceskosten

4.19. [X] zal als de in de schadestaatprocedure overwegend in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van de schadestaatprocedure en het incident. Rooijakkers c.s. hebben een proceskostenveroordeling op de voet van artikel 1019h Rv gevorderd en opgegeven dat de advocaatkosten en kosten voor deskundigenrapporten ten behoeve van de schadestaatprocedure en het incident in totaal € 61.689,40 bedragen. In deze opgave zijn de kosten van het onder 1.2 bedoelde accountantsonderzoek niet opgenomen zodat een verdeling daarvan achterwege moet blijven. [X] heeft de opgave niet bestreden, zodat het opgegeven bedrag toegewezen zal worden, vermeerderd met € 4.951,- griffierecht, derhalve in totaal € 66.640,40.

5. De beslissing

De rechtbank:

5.1. veroordeelt Rooijackers c.s. tot betaling aan [X] van € 19.616,-, te vermeerderen met de wettelijke rente over dat bedrag, te berekenen op de voet van artikel 6:119 BW, vanaf 17 augustus 2010 tot de dag van volledige voldoening;

5.2. veroordeelt [X] in de kosten van de procedure, tot op heden aan de zijde van Rooijackers c.s. begroot op € 66.640,40;

5.3. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

5.4. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.G.J. de Heij en mr. F.M. Bus, rechters, en ir. T. Kramer, deskundig lid, en in het openbaar uitgesproken op 13 november 2013.